

Nr. 61/23 septembrie 2009

PATRIARHIA ROMÂNĂ
SECTORUL COMUNICAȚII ȘI RELAȚII PUBLICE
CENTRUL DE PRESĂ BASILICA

BIROUL DE PRESĂ

PALATUL PATRIARHIEI

ALEEA DEALUL MITROPOLIEI 25, 040163 BUCUREȘTI IV, ROMÂNIA

Telefon: + 40 21 406 71 67 Fax: + 40 21 406 71 72

E-mail: presa@patriarhia.ro, <http://www.patriarhia.ro>

COMUNICAT DE PRESĂ

Biserica apără demnitatea și sănătatea persoanei umane

- Răspuns la unele propuneri recente -

Astăzi, 23 septembrie 2009, la Palatul Patriarhiei, *Consiliului Consultativ Etico-juridic al Patriarhiei Române* s-a reunit pentru a analiza unele propuneri din Raportul “*Riscuri și inechități sociale în România*”, dat publicității de către *Comisia Prezidențială pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice* în ziua de 22 septembrie 2009, în vederea formulării unui punct de vedere oficial.

I. ***În legătură cu propunerea de legalizare a prostituției*** (conform *cap. V, alin. 8 din Raport, p. 249*), pe temeiul Sfintei Scripturi și al învățaturii Sfinților Părinți, precum și în conformitate cu hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Consiliul Consultativ Etico-juridic al Patriarhiei Române respinge această propunere.

Departa de a rezolva o problemă socială gravă, **legalizarea prostituției va agrava problema sub forma unei sclavii motivate financiar, care intensifică degradarea morală a societății, proliferarea diferitelor boli și creșterea numărului divorțurilor, iar femeilor prinse în această sclavie li se afectează iremediabil sănătatea psihică și fizică, precum și demnitatea socială.** Considerăm că orice act normativ are menirea să apere demnitatea persoanei, instituția familiei și valorile vieții sociale și să nu ignore demnitatea persoanei, instituția sacră a familiei și moralitatea publică. Tocmai pentru aceste argumente, prostituția este interzisă prin lege în numeroase țări europene (Italia, Irlanda, Franța, Luxemburg), dar și în majoritatea statelor federale ale SUA. În plus, Consiliul Consultativ Etico-juridic al Patriarhiei Române reamintește faptul că România a ratificat *Convenția ONU privind “Suprimarea Traficului de Persoane și a Exploatării prostituării altora”* prin care țara noastră se obligă să nu legalizeze prostituția.

II. ***Referitor la dezincredințarea consumului de droguri ușoare*** (conform *cap. V, alin. 6 din Raport, p. 234*), *Consiliul Consultativ Etico-juridic al Patriarhiei Române respinge această propunere întrucât ea încurajează și mai mult consumul de droguri.* Acum este necesară mai degrabă o implicare atentă și responsabilă a Statului în stoparea fenomenului, decât o încercare de legalizare a acestuia. Din cauza efectelor nocive asupra sănătății trupești și sufletești ale persoanei consumatoare și a consecințelor dramatice asupra familiei și comunității, *consumul de droguri trebuie descurajat sub orice formă, fiind necesară dezvoltarea serviciilor specializate de prevenție și tratament.* Biserica a început deja să dezvolte programe de consiliere spirituală a consumatorilor de droguri și a familiilor acestora pentru a preveni exclusiunea lor socială. De altfel, în întreaga Europă, cu o singură excepție, Olanda, nu există o altă țară în care să se fi legalizat consumul de droguri ușoare, așa cum se menționează inclusiv în Raportul Comisiei prezidențiale.

III. *Consiliului Consultativ Etico-juridic al Patriarhiei Române* a luat act cu surprindere de opinia exprimată în *Introducerea Raportului Comisiei Prezidențiale* (p. 6), conform căreia “*până și preoții, de asemenea o categorie socială cu influență mare în comunități și la nivel politic central au obținut privilegii (salarii din bani publici, subvenționarea masivă a construcției și reparațiilor bisericilor,*

obligativitatea predării religiei în școală care asigură venituri absolvenților de teologie)”. În legătură cu această opinie, facem următoarele precizări:

a. Sprijinul Statului pentru Culte este o consecință a secularizării de către Stat a averilor bisericești în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (1863), când chelutiile Bisericii (salarii, reparații, construcții) au fost preluate de către Stat ca o compensație materială pentru proprietățile preluate (cca. 25% din suprafața agricolă și forestieră a Țării Românești și a Moldovei). Acest sprijin a continuat inclusiv în perioada regimului comunist tocmai datorită obligației asumate de Stat în 1863. O eventuală încetare a sprijinului Statului față de Biserica Ortodoxă Română ar trebui să fie urmată, în mod firesc, de o restituire a tuturor averilor bisericești confiscate, care, însă, între timp au fost folosite pentru împrumutarea succesivă a populației sărace. În plus, banul public provine de la un public majoritar ortodox.

b. În același timp, contribuția la salariu de la bugetul de Stat pentru preoți nu se face din milă, ci reprezintă o recunoaștere a contribuției Cultelor la viața societății românești. Potrivit *Legii 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al Cultelor*, “Statul român recunoaște cultelor rolul spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social, statutul lor de factori ai păcii sociale, precum, și rolul important al Bisericii Ortodoxe Române și al celorlaltor Biserici și culte recunoscute în istoria națională a României și în viața societății românești” (art. 7, alin. 1 și 2). De aceea, pentru parohiile sărace în care, din cauza fenomenului migrației, bătrânii și copiii rămași în parohie nu pot contribui financiar la salariul preotului, ajutorul Statului este mai mare.

c. Având în vedere faptul că poporul roman este eminent creștin, iar, pe de altă parte, cultura și civilizația europeană sunt întemeiate pe valorile creștine, prezența religiei în învățământul public răspunde dorinței și nevoilor spirituale ale majorității covârșitoare a românilor. De altfel, prezența orei de religie în școlile publice este garantată prin *Constituția României* și reglementată prin *Legea învățământului* și *Legea cultelor*. Doar în perioada comunistă opresivă, predarea religiei în școală a fost întreruptă de un regim ateu totalitar împotriva identității și voinței religioase ale poporului român.

d. Pe de altă parte, profesorii de religie sunt cadre didactice cu drepturi depline ce întrunesc toate condițiile prevăzute de lege pentru a putea preda în învățământul public. În concluzie, prezența profesorilor de religie în școlile publice este firească, legală și necesară.

**BIROUL DE PRESĂ
AL PATRIARHIEI ROMÂNE**